

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Ус 8/2024
20.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Бранислава Босилковића и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Горданом Војиновић, као записничарем, решавајући сукоб надлежности између Првог основног суда у Београду и Управног суда, по тужби тужиоца АА из ... ул. ..., чији је пуномоћник Душан Игњатовић, адвокат из ... бр. ..., против туженог Министарства просвете, науке и технолошког развоја, Београд, ул. Немањина бр. 22-26, у предмету студентског кредита, у нејавној седници већа одржаној дана 20.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно је **НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду је поднео захтев за решавање сукоба надлежности са Управним судом који се решењем У 8961/21 од 06.05.2021. године огласио стварно ненадлежним за поступање по тужби тужиле АА из ... против туженог, поднете ради поништаја решења Министарства просвете, науке и технолошког развоја Сектора за ученички и студентски стандард и инвестиције број 670-01-72/ 2021-05 од 16.03.2021 године, и одлучио да се по правноснажности решења списи предмета доставе Првом основном суду у Београду на даљу надлежност.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 10/23), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду на основу одредби члана 24. став 2. Закона о уређењу судова.

Одредбом члана 24. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједини грађанскоправни спор није надлежан други суд и води извршни и ванпарнични поступак, осим ако законом није друкчије прописано.

Одредбама члана 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), прописано је: да у управном спору суд одлучује о законитости коначних

управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита (став 1); да у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита (став 2); да суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено (став 3). Одредбом члана 4. истог закона прописано је да управни акт, у смислу овог закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

Како се тужбом тражи поништај решења Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Сектор за ученички и студентски стандард и инвестиције, којим се одбијају захтеви за ослобађање од обавезе враћања студентског кредита студентима којима је одобрен студентски кредит по конкурсном поступку за доделу кредита за одговарајућу школску годину и који су са туженим закључили уговор о студентском кредиту, Врховни суд налази да оспорено решење нема карактер управног акта, у смислу члана 3. став 1. и члана 4. Закона о управним споровима као ни акта из члана 3. став 2. истог закона. Ово стога што је оспорено решење донето на основу члана 4. и члана 5. Уговора о студентском кредиту и члана 10. Закона о ученичком и студентском стандарду ("Службени гласник РС" бр.18/10...10/19) те је у питању уговорни однос имовинскоправне природе који не представља управну већ грађанскоправну ствар, за чије решавање је надлежан основни суд.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова, решио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 20.12.2024. године, Ус 8/2024

Записничар,
Гордана Војиновић, с.р,

Председник већа – судија,
Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић